

[Orla Pedersen.]

institutioner langt fra er tidssvarende, og tillige i dette tilfælde, at der er tale om nedlæggelse af en af de ældste institutioner inden for forsorgen, nemlig Gl. Bakkehus, som skal flyttes til Amager.

Hvis man læser lovforslaget, vil man se, at dette center skal dække et meget stort område: København, Frederiksberg, derudover en lang række omegnskommuner samt Bornholm — et område, der er beboet af ca. $\frac{1}{4}$ af landets befolkning. Selv om der i den forløbne tid er bygget nye centre, er der ikke tilstrækkeligt, idet behovet er meget stort. Der regnes med at være brug for ca. 2.400 pladser opgjort efter behovet ifølge befolkningstallet i dag. Men man råder kun over i alt 515 interne pladser, og allerede nu er der oven i købet tale om meget stor overbelægning. Man har derfor fra de pågældende områder måttet anbringe ca. 800 patienter fra København og andre steder henholdsvis på Ebberødgård, Rødbygård og Andersvænge og derudover et uopgjort antal patienter på andre institutioner. Det er klart, at en sådan ordning af mange grunde er uheldig ikke mindst på de steder, der ligger særlig langt fra København, da kontakten mellem patienter og pårørende, der er meget, meget vigtig, i høj grad lider derunder, ligesom også administrationen vanskeliggøres og fordyres, idet de pågældende institutioner jo påføres mange vanskeligheder, når der er tale om en så alvorlig overbelægning, ligesom den eksterne belægning på grund af manglende pladser på institutionerne jo også byder dem vanskeligheder, og mangelen på pladser er så stor, at man ikke har mulighed for at give de eksterne patienter blot fornøden institutionsbehandling. Alene en så vigtig ting som at kunne yde yngre voksne en oplæring og undervisning er meget vanskelig og i øjeblikket i mange tilfælde simpelt hen umulig at gennemføre.

Som sagt bunder det først og fremmest i manglende institutionsplads. Som det fremgår af bemærkningerne, er det nu lykkedes at erhverve en grund i Sundby ved mageskifte. Københavns kommune har givet fornøden dispensation fra gældende servitutter, og den lagte plan for indretning af det nye forsorgscenter er i princippet godkendt af boligministeriet og sundhedsstyrel-

sen. Jeg finder for øvrigt anledning til ved denne lejlighed at takke Københavns kommune for dens positive medvirken og stilling i denne sag.

Bebyggelsen er planlagt hovedsagelig med eneværelser for patienterne. Endvidere vil der blive indrettet et fysiurgisk behandlingsområde med dertil hørende specielle faciliteter, administrationsbygning, køkkenbygning, depoter, værksteder osv. Bebyggelsen vil udgøre ca. 18.500 etagekvadratmeter foruden en del kælderareal. Det er planlagt, at totalprojektet skal være færdigt således, at byggeriet skal kunne påbegyndes i sommeren 1970. Så kunne man måske spørge: hvorfor skal en projektering i grunden være så længe? Det er en af de ting, som jeg synes vi bør tage op og beskæftige os med i et forhåbentlig kommende udvalg til behandling af denne sag. Byggetiden er beregnet til to år. De årlige driftsomkostninger anslås til ca. 12 mill. kr., og man skønner, at der vil blive brug for et samlet personale på ca. 300, nogenlunde ligeligt fordelt på tjenestemænd og overenskomstlønnede.

Jeg vil slutte med at takke for, at den nuværende socialminister har taget konsekvensen af den nyere lovgivning på dette område, og kan på mit partis vegne tilsige al positiv medvirken til hurtig gennemførelse af lovforslaget, ikke mindst på baggrund af tidligere statsminister J. O. Krag's udtalelse ved folketingets åbning den 3. oktober 1967, hvor hr. J. O. Krag sagde:

„Omsorgen for invalide- og folkepensionister vil blive udbygget i bestræbelserne for at skabe tryghed og trivsel for disse grupper, og på særforborgsområdet vil regeringen fortsætte sit arbejde med sigte på at skabe så gode betingelser som muligt for hver enkelt af vore handicappede medborgere.“

Jeg er glad for, at denne linje er blevet taget op og fortsættes af den nye regering.

Clara Munck: Det er jo et meget kortfattet lovforslag, vi her har til behandling; men ikke desto mindre er det jo meget vidtrækkende, og jeg vil ligesom hr. Orla Pedersen give udtryk for glæde over, at forslaget foreligger allerede nu.

Lovforslaget går jo blot ud på, at staten udlåner op til 45 mill. kr. til statens ånds-